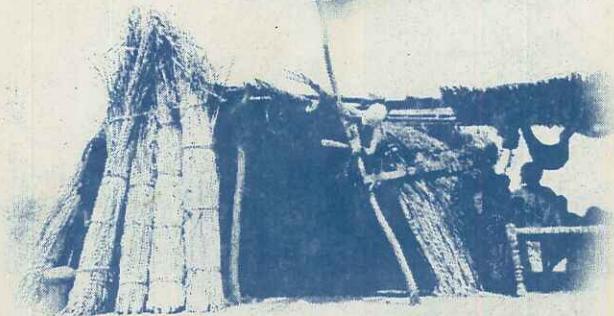

سُنْخَانٌ

سرايکي لوک سانچھ

چند گلے

- 1 پہلی کام جو
ریاضتیں سوارا کرے سو را کوں ولدا
- 2 توی ہر احتساب بارے سو ری یاد شت
- 3 وکیاں بارے
- 4 ڈاکٹر اس بارے
- 5 مشینی بارے
- 6 کمپلی تے پھی واس۔ نرمی ترقی (نہرال اڑیم) دامتی توہاں تے تر
- 7 خصلی توں سے اعلاق داماں دا روایتی آپاٹی داظم
- 8 پوہہ باہدہ سے اسے
- 9 پوہہ باہدہ سے اسے
- 10 کافی کھیرا
- 11 کافی سارے کمال بیش
- 12 سندھ مارے کمال بیش

ایمیڈر: ویم واگھا
wasimwagha@hotmail.com

پذ. مکان نمبر: 1105 گلی نمبر: 23، G-11/1، اسلام آباد۔

(جنوری 2002ء)
معہ 2059ء

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مکری اور سماں درج کلکتہ سے دنیا بھر پر منتشر ہیں
کئی تھیوی ہفت روکتی ہے کیونکہ اسی داری ہونے پر کامیابی کو رکن
تھے اور اور طاری سماں کو وہاں داری ہوئے تو سماست
داری کے کامیابی پر مبنی تھے جیسا کہ اسی داری کو سماں سال ہبہ
ولیکی نویں سماست نہیں ہے جیسا کہ داری پر مبنی تھا
عاصمہ قاسمیان اور بیس صحنیں بھالی ہی سماست نے کامیابی کو
نالیں اعلیٰ ہوئے تھے اسی سماں کو کیوں سماست کیوں نہیں نال
جھوٹ و غلطی - اپنے سے ہے کوئی خاص رخصان نہیں دیتا ہے تاں رسلوٹ
سائنس کامپنی نال حاصل فناں کیم اعلیٰ ہوئے۔ اسی نال ہے نال ہے نال ہے
جو ساکوں کیمی ادارے ہے وہی وہیں، یہاں نکلنے سسر کیاں اگر ان
تکاروں برداشتے ہوئے ہمیں اسی کیفیت ہوئے۔ اسی نال ہے نال ہے
تلہیم تے تعلیمی ادارے جوں وہیں، یہاں کامیابی پر یا اس کیمیا پر یا جو لوگوں (عہدیداد) میں
نہیں سعوبہ وہیں گا اندرھیاں اُن کیوں بھالی ہے وہیں وہیں سوڑی سے
لہس جسیں وہیں بھالوں ہے مقامی نہیں کاہوں بارہے معاش کوں دریے
شہریان دے نہیں نال جو نیندیں جیڑیاں وہن طالی نہیں دا جھیہ بھوپل
امدادگات ترقی (معتمد مکمل) پیریلی چونکی پھولی سے پیریلی کریں
اے کون ہن ہے اپنالیاں ترمیمیاں تھا مہریاں ہیں ڈنے سے پیریل
کنپرے فاؤنٹے کیمیے لعماں ونج دیندا ہے کوئی بنا دی سوال
وہیں جیسے ترقی دے کہیں نہیں بھالی ہے ملے دھالیہ بڑی تے جب دیکھوں
پیلوں ٹھکرے چاہیں -

لیلیل ملکه های این سرزمین -

میری ہارے بیت دا محل ہوندا ہے جیسا کہ میرا بڑا ہے لیکن اور
میرے پلے صورے۔ ایں سلے عجیب چیز کے بنالوں ہمیں گئیں:
دریہ اسماں میں خالی گولنڈا ڈیم پاٹھی موار (40000) سرائیکی پلیڈی
کوں روکوں کے پہاڑی کن میشیں کیتے ہو گئے ہیں۔ ایں منورے رائفت
بھرپڑے علاطے ہیں نو ریسیں اتحاد میں ای ٹھونڈا آپا کاری ڈھیر ہوتے
ہیں ڈیم رے منورے سے بعد سرائیکی وک ریساں میں خالی گیا
اتھیت ہلیں بینیلی ہمیں تے ایوکم دریاں پھی پیسہ رائیت پلک بنال
ونپیں کوں پھلے ای اپنی بھوٹی تے ساکن کن فریوم کر دے۔ اپنا
ڈبوب اے ہو جو چوپ سان دے ڈبے ودیکے اج ہے پیچے ہن۔ ایج
کرچھل پھلے چرچلے تے گرچھل نلڈو کنیال ایکوں پاہ ودھیں۔ ایں
ساری ترقی (Development) دے نال جے مقامی لوکیں کوں پیوڑ
میہندا ماساں اج سراہیکی ودیب پاکستان دا سب کنور نزیب علاقہ
نال ھوڑواچ دک آنارڈا نیس (Power Plants) ماسی لوکیں کوں
لیجن آئے ساور بلا نیس (Power Plants) نوکریاں کوں کیا ڈبپیاں ہن جبل منستی الودی ڈھیر ساریاں
بھلکریاں، ودھیک مراپنور دے مقامی فندیں اے ہر ساریاں
تے پیریتا می لوکیں دک آپا کاری دا سبب ہے ہن۔

دھان کے ساحل کوں گلارے بغیر میں گلے ہیں ؟ تے اے مرنی
کنڈیلیسی - کنٹھائیں ایک تماں پیش چوڑی رئے نال تے اسال
اپنی بھوٹی تے سنجان کوں ونپیرے نئے ھوؤں

ریلانڈین سردارا گورے سردارا کوں ولدا
اں 1834 جو ٹکشن دے بورے سردارستیل (Seattle) دے ریڈ
اٹھرین (Red Indian) سردارا کوں اونڈی زمین میں کھنٹن دا ہکھا۔ سینل
کرتی گئی ۔ اس رسالے جی پتی جی پھٹی «ریلانڈین
سردارا چوڑے سردارا کوں دلرا» سنیاں تے متری کے نوال
حوال (Environment) تے (Ecology) بارے کہ کھیا تے کھا
یکان بھجی و پیسے - اونڈیاں چوڑیاں پھٹیں تو اپنے کیتے اگلے پیش اپنے

ترجمہ کمال - ایڈیشن

تاس آپسے اوساں آپی زمین تھا کوں ونچ پیوں - ساکوں تاں اے خیال وی اچھوپلا
(ایجیپ) گلبرے - اے تاں ایوں چوڑی کوئی آکے جو اسان پانی وچے یا سال بھوپیں
دی گریش تے تازہ ہوا نسل گھنٹی اے - ساپبے کیتے تاں ساپی زمین دا کپ کہ پیا
مکدیں اے - او بھانویں رہتلی من ہوو، گھاٹے جنگلیں اس گھیر ہوو، دن پوٹے
ھوڈیں جھانوکیں پیٹے تے پیٹاں - ساپبے یکھے ہموپاک ان - یکھل ساپیلیں بھرپیں
ان - ہڑن گھوڑے باز اسابے بھرا ان - اسال کو پر گلکن حاںیں - چھوں پیریں
وی ہکھیے -

ایسے رسالے کیتے
رسکرنا تو اپسے کھتھی اُخڑی دی لڑھ لے)

گھدی اے او بھانویں مال موئی اپنی کھمی ان درخت ای بندھا۔ اے ہو اخلاقت
وے سکھ پڑھنیدی اے۔ جیندی ہی موئی دی تھے ان وے دی

خیر پر کیندی اے۔
اساں جانگی حاں تے ساکوں اے ہوا ہموں از پڑے۔ (ہم ازیر ۱۷)

جو ایں ہوا اچ ساڑیں پھیں پہلا ساہ کردا تے ایہ ہوا اچ انہیں آپنا چھکیوی ساہ رالیا۔
شہار جانگی حاں تے ساکوں اے ہوا ہموں از پڑے۔ (ہم ازیر ۱۷)

شہار وی آپنے پائیں کوں پساؤ جو انہیں دے پیریں پڑھ دی جوئی اج انہیں دے

کھھڑیں اپنے داں دی سواہ رلی ہوئی اے۔ انہیں کوں پساؤ جو اے زیناں انہیں
دے پھیں دے خون پسیں انہیں دے پہیں پاروں زرخیز ہیں۔ شہار وی آپنے پاٹیں

کوں سکھاؤ، تے ایہا ساں آپنے پلیں کوں سکھنیدے ہائیں جو ایں بھوئیں دا اور
کرن۔ اے انہیں دی ماں۔ جو بھج ماناں تھنیدے او ہو جو پائیں نال تھنیدے۔ بندرہ

زین تے تکل سیندے چاںوا آپنے آپ تے تکل سیندے۔

اساں جانگی حاں تے اٹا جاندے ہائیں

جوز میں بندر دی یکلیت نہیں بندرہ میں دی یکلیت اے۔ (ایندہ بھوئیں داماک نہیں تھیں
سکد) جو بھوئیں آپ بندرے دی ماک اے۔ ایں کائنات دیاں ھے شہمیں آپت اتھ

انہیں بھویاں ان جیویں ساچھی رت کہ پرکوں کیتما رکھنیدی اے۔

اساں ہکا گا لہ جاندے حاں میں تے پیری شیت لیاں ایں شاں دی بچھنیو جو ساڈا اخدا کو
اے۔ شاں تاں بھانویں خدا کوں کی اپنی یکلیت گپتے ہوسا۔ (جیویں زمین کوں آپنی

شہت اسال جانگی ہیں، بھل ساکوں تاں بیویں بھج آندے۔

تساں گوری دے راہ رستے اسال ریڈ انڈنیز کنوں انچ بیان۔ تھاپے شہر میں اچ دھوال

سافیاں کھیں سڑنیدے۔ تو اپے شہر کاں ایچ بھی جاہنگیں نگلی ہتھاں چپ ہووے
مرہبیان خوشی۔ چھال اپو دا کھمی، کرا پر سراف پنجے۔ تو بڑیں شہین دیاں اوازاں تاں
کنیں کیجے نہیوی ان۔

اساں جانگی حاں میں، بھل ساکوں ایویں بھج آندے۔

اساڑی جو ہپ (pasture) اچو اپی ریل گلپی لھنیدی اے۔ تو اپے بندرے
سافیاں پر دیاں بھیں مار گھنیدن جیرھیاں ساڑے جیوٹ دا سرا ان۔ تو اپا اے

"وھوئیں دار، لوے دا گھوڑا لے دیاں" Railway Engine کنوں
کیویں موڑتھی سکیدے۔ مال منی، ڈھور ڈنگر تے پکھی پرندیں ہواندہ بکھی نہیں۔ جیرانج
اساری چیاں مک دے چھاں بندرہ آپ دی تک دیسی۔ جیرھا بھج ان درختیں نال
بھل پوئیں نال مال موئی نال تھنیدے اپے او ہو جا میں بندرے نال تھیں۔

اساں جانگی حاں میں تے ساکوں ایمبوچ گپدے۔

اساں جانگی حاں میں تے ساکوں ایمبوچ گپدے۔

دریاویں ندی نہیں اچ واہندا اپنی سکھنا پانی نہیں۔ پانیاں اچ پچھا نویں پچھوں اسال

لوکیں دیاں کلی یاداں ان۔ لے پچھا نویں اسال لوکیں دی گزری دیاں پیٹیں۔ اے
پانی دیاں اواز اچاںوا! ساڑے پر بھیں دیاں اوازاں ان۔ اسال ریڈ انڈنیز (Red Indians)

قوی مراجحتاں بارے کہ سرسری یادداشت

آنوال

بندہ دیس اتنے انہاں دی آپت وچ نویں سروں شناخت دامعاملہ جے ہمیں اجروں

لیکل یونچ نہ ہو دے تاں دت کھٹائیں دیکھائیں تو قوی مراجحت دے سوال ۶ چوں
کہ پڑاہے ہر ہمیں مرٹے گور سوی مرٹے تے بھاؤنیں ہمیں کنوں وی پہلے تو اپا
ایدے محض نسلی، سانی، متاثی اتنے غیر مقامی ہو دے خطرے گوں گھٹ نہیں کیتا
وئی سید اجینڈا اخیری ریز لٹ (Result) ٹھکوان تے Anti People نکدا

جنون-

اساں جانگلی حاصلیں تے پیا کوئی رستہ ٹھیک نے چاندے۔
سماں یقینی۔

لکیت بھیندے او۔ بھل اتنے ہیں تھیں بیدا۔ اوضدا تاں کل کا نکات دانا کتے تاک
اے۔ بھاؤیں گورے بھاؤیں کا لے پوچھائیں دے ٹکے اج برابر بیان اے۔
لوگوں اے زمین دی پہلوں ازیز اے۔ جیسا ایں زمین کو وکھی، ایکوں گند

کرمی چانوں اوندرے تے رب رازی ناں یھیں۔

اکب نیں کر سکدی ایونیوں یو تشرداۓ قوی پرستی دیکھیرا اونھا ہوندے۔ مشری
مسیٹیا ایکوں انسانی حقوق اتنے اوندنی جانبدار انسان دوستی دے تھی وچ در تیندا۔

سرتوی سوال گوں اپنے شفی پیس مظراۓ کشادگی ایکوں کھولیں بیان اپنے بیار

پرست ہو دن دی نفع نہیں کیتی وچی سکیدی کیوں دیکھتے گردی اتنے جہاد گوں باسانی
اکب نیں کر سکدی ایونیوں یو تشرداۓ قوی پرستی دیکھیرا اونھا ہوندے۔ مشری

مسیٹیا ایکوں انسانی حقوق اتنے اوندنی جانبدار انسان دوستی دے تھی وچ در تیندا۔
صیندی اپنی بے رجی کھٹائیں واہ در دواہ نیوکارپولیس ایزیکی (Neocolonialism)
وچوں سمجھ آؤں آئی یو۔ جیہوںی مقامی (جے جذباتی یا لہذا جسمی و نجی تاں) ہر منداں
وے تھے کی آندی یو۔ ایڈنے خیال ۶ چ کولڈ وار (cold war) دے بار کیوں نہیں

واگوں بیار پرستی، قوم پرستی یا یہو جیہاں بے شار پرستیاں (جہاں وچ سرمایہ

خود کے دبی وسیت بُجا ہے) پھر اشہد دامکان ہوں۔ اجڑہ دار تے مراق زدہ ہوئے

ہُن..... بالک نال دے وقت یعنی اپنی وہیں ویسیب، حق، حقوق، وہیں
وغیرہ جیسے نویں لفظ اپنی مراجحت را اپنی نویں تھہر برندی طور کے ساختے ہیں۔

ایکوں سراںیکی قومی سوال دے پس منظر پر کھول کے پڑیکھوں تاں داش وہاں دے
خیال یعنی پچتوں پنجابی بارادتی دے خلاف سنگی بوج (SSB - زمان
جعفری) انتادوی شکل وی اجو کے ویلے ہی تک مجھے اون آلام کمزگر بیز رویہ۔
جکوئی ریاست قومی وحدت دے ناں تے مقامی شفافیات دے استحصال تے استوار
ھووے تاں اونڈے جلد پیدا ہڈھوٹوں ڈاویلا ڈین ڈوریکیں ہوندا۔ سو تو ہی سوال
گھوں شفافی تشریف دا گھافیا نے فرقہ دار ہیں بے پیشی توں اگل کر ٹھوں دی لوڑ
ہتھوں ودھو بندی ہے۔

جھوں تیں سراںیکی قومی مراجحت دی یادو اسٹت یعنی سقطری ملکان پھوں کوئی وہی
مراجحت دی شکل ایں ویسیب یعنی پیکھن کوں نہیں ہمبدی۔ جا گیرا ری اسٹے پیر پرستی
بنال دے وقت یعنی مقامیست بکہ مرکزگر بیزو دے طور ساختے ہی۔ صدیاں
تلگیاں ایکوں شاخت اتے دادری دی مراجحت اولوی تاں پہلوں پہ اپنی آندی ہے
رسے ادارے اگوں اے صلاحیت بکہ طویں مدد توں جدیٹھانگی دی نعمت توں
کھرو پی آندی ہے۔ سو گھوٹھائی اکثریت را اپنی پکڑ زمانے ہوں اقتدار کنوں لاعقابی
اغض ویسیب دا تاب عضریعہ۔

واہر دو اہر دھار چھاؤ اگوں مسلسل کہ خاموشی اتے برداشت دی ایں ملاحیت
کا وڑا نتے غصے کوں پکڑ اپنی شروری نہیں ہجھا۔ ایڈرا کارن ٹھوکن ٹھوکن ٹھوکن

سرماڈیاری دے خلاف کھوئیت مراجحت دی ترکیہ دی خود سماڈیاری دی اپنی پکھدا
روٹھابت تھی ہے۔ اشتراکی انسان دوستی اتے پڑاں بھائے باہی دا پر پیکنڈ اوی
کھتا نہیں تو ام پرست حماقیاں مژدورا نے مظلوم کہ ٹھکھی ویدن یاساری ڈنیارے
سلمان، ہندو سکھ وغیرہ کہ ٹھکی کھڑوں اے بھ جھکھ انسانی نفیت دے
حلاج راہیں ناکافی نہ رہا باری پوچھوں پنیار پرستی کنور انگ کر کے سوچ پڑھ دی ہی۔
وچھی دبی ہجک (2nd world war) پچھوں نو آبادیاں نظاہم دی بھجن تروڑو
یعنی مراجحتاں داویلا کیوں سک افہاب دے ماڈل ٹول ٹول مٹاڑہ ہے۔ ایں بیماری دے نتیجے
وچ جاہ جاہ نویں ملک بنے جہاں وچوں بھارت تے پاکستان وی شامل ہون گریت
انڈن نیشنلریم اتے دوقومی نظریہ وی کھٹا نہیں بھوں تکھیں ناکافی ٹا بتتے ہوں۔ قومی
تھخوں دھو بندی ہے۔

و اسماً پری وار آتے خاندان و نیرہ چھر "انسان دوست" دی اصطلاح ناں نہیں دیج

کھڑوے - ہمکلک ایکوں قبول و حق حکم خاص جبکہ دا ظہروی ہوندا ہے جیسی تام
لوگوں را ہیں ترقی اتے انصاف دے برائے موائع نہیں بیٹھا کیتے ویندے مقامی
اکثریت کوں ہنگامی بیماریاں تے Resuscitate نہیں کیا ویندرا اتنے تین

راپیں اپنے مااضی دی یادوشت بارے وقت گوں مژدہ وقت دی اصطلاح یعنی
حکمران افکیت دیا ہوں دُباہٹا ہوں - تاں جو اپنی سُجان اتے مراجعت دی کیتی گیک
وچھوں او بھیڈھپ اتے نا انسانی شفات را ہیں نا انسانی اتے
عال متابکر کوں جو گاہک اپنے نہیں ہو ہوا - جیسیں مقامی شفات را ہیں نا انسانی اتے
خودی دا اتر دوئیں تھیں اوتھیں قوم - پرستی دا سوال اتے ایدے اپنی بیکن

اسوس وی وحدا پے جو اپنی ووتی پیسلے اپنی یونچھے ایں گلوب دا حصہ -
احسوس وی وحدا اپنے جو اپنی ووتی پیسلے اپنی یونچھے ایں گلوب دا حصہ -
(Anti-human)

اکثریت نال کی زمانیاں توں زروا رکھی آندی ہے۔
کھوئے وی داری اتے اونڈے فو آبادیاتی نظام دی لذ کھست دے خلاف سو شنست
افتکار کہ دیلوئی مزراحت دیاں تریکاں دا "گارڈنار" ہی۔ ایندی گوریلا وار
پیشکی اتے پورپنڈرے را تھیار وی ایدے اپنے لفظاں عجیج "اکٹلی لفھنی" توں
و دھنیں تھیاں قوم پرست تریکاں را ہیں ماوزے شکن، پی گویرا ہو ہی منہ شاک دی
تروکرے انہاں کوں سیاں کلچر دا حصہ بناوں دی کوشش کیتی سو جھوڑی عمل دی شرکت
اوں پاپریاں دھارے دا حصہ بیٹھیں مقامی شفات دی صدیاں دی انتھی کوں
پیاسنی ایسے تو ج پلگر اتے مقامیت دا اے وتر ازاو اتفاق علی بھنوڑ دے دیلوں
احسوس وی وحدا دا حصہ بیٹھیں مقامی شفات دی صدیاں دی انتھی کوں

اکثریت نال کی زمانیاں توں زروا رکھی آندی ہے۔

سرماں داری اتے اونڈے فو آبادیاتی نظام دی لذ کھست دے خلاف سو شنست
جہوں سے بھھن نیو شیل کنٹریکٹ دے زبانی بعج خرچ نال اوساں گروئی
غربت، جہالت، حق تباہی بے روزگاری دے خلاف اجتیح دے نویں طریقے بیا
سیاں کلچر دا حصہ بناوں دی کوشش کیتی ویسے ایڈی جاہ اچوکا دیلا
سیاں کلچر دی تباہی چوپیں پاکستان و پختہ یونڈنی کوئی مشال نہیں بدی اتے ہوں لیں
ہوں لیں اے نکل کوں سیاں اتے معاٹ دیوالیہ بن آ لے پاے گھٹھی و پیدی ہے۔
جھوں تیں سر ایکنیک فوی مراجعت دا سوال وی سو شنست اسنان دوستی
تھیوں جو گنہیں جیساں اصلیاں توں مقامی شفات دا مقدمہ بینیا آندیاں - لوک، انہاں دا ویسے انہاں

نتانگ نھیں بھلتاں اتے انہاں دی تربیت دے تاریخی پس منظر ۽ چوں ایندی Devotion پیارا کر ریندی ۽ تقوط ملکاں دے باور ایسکی قومی مراحت دا سوال وی کہیں وڈبے سیاں گھرانے دے ایں سوال نال جوں ۽ چیزیں پیارے اسکے لئے کوڑیاوار گلکیکی، چڈاں دی اے تریک ڳجھ وزن بیو اکر ڻ جوکی تھی بلاشبہ ایسے سیاں مہمانے ۽ آج پیغمہنات فنڈ نہیں آندے کیوں جو ناہیں تاں سامراج دے خلاف اوکیونس تو ازان رہ گئے اتے نہ یوئی قومی ترکیاں دا ورنگ جھیڑا انہاں دے نال سرخ پر چمکا صدیاں بادوی مراحت دیاں ترکیاں نال روایتی معیاں ۽ ٹھیں پی جوڑی جیږوی آگن جاں ڦپویے ڦپویے پال ڦپویے یا ایں طراں دا کوئی سمجھا اتے کر شرکر دیلا اپنی مقامیت را ہیں کہیں نیو ولڈ آرڈر (order world order) اتے ڈیکھاونے چویں ایندی افسرے بازی توں نلہ تھیہیدے ابتدے پچھے دیہ پیوی سال دے عمل ۽ حکم عمومی بچان ضرور و جود ۽ ج آئی ڳو جاں سراہیکی ہیں ساپنی کوئی وسول ۽ اسے ایں ملک دے باقی لوکاں واگوں ساپنے دی گھن حق تھوڑ ۽۔ ایندا موائزہ بھلے کہیں وڈی مراحت ۽ چنے کھپدا ہووے ووت وی اے بیزاری گھنٹ وسائیں اتے فنڈ زدے باو جو دریاں کن ۽۔

ضیاء مارش لاء دروري پاکستان سر ایسکی پارٹی سراہیکی لوک سا جھعالاقائی مجلس اتے جو مقامی شفافیاں را ہیں عدم تشدد دے کیا معنی ہوندی؟ مہماں گندھی ۽ اکثر ایمیڈیا اکٹھاں کو تم پہنچوں اکراہیں اسلامی تصوف دی امامت تینیں کہیں وی نظر دے اوڈھنیں غفار خان جی ایسا سید و عمرہ ڪلے ایں سیاہی تقطیم دا حصہ ۽ پاچوکا دیلا ایں بھ آئیں ازم کوں ناکافی بھیندے جھیڑا کہیں افتخاری رہماں نال استوار ھووے۔ تو قومی دھرتی دا ایں مراحت، حق سیاست دا ناں ٿوں ودھا انہاں ادیاں داوی حصہ لوکاں نا نویں قومی مراحت دے سوال گوں وڈی دلیل ھوندے جھیڑی بناں فنڈ زدے عجہاں پی ربان ۽ چنگیں کھمنا تے سوچن دا مرآ گھد اء۔ استاد فراہم گاؤں پی مر جو م

تے اسلامی صوف دے پچھا نویں جوان تھے اتے ایندی نظریاں تھے۔ تیزی صلاحیت پچھوں با ہیں بازو دامیلان کہیں ناں کہیں ٹکل ۽ چ سو جو درہ گئے کوڑیاوار گلکیکی، انقلابی رہماں اتے پوچھنے نال لیں ٹاکل دے پاپوسلوگن اتے پرانے فریم ۽ آج پیغمہنات فنڈ نہیں آندے کیوں جو ناہیں تاں سامراج دے خلاف اوکیونس کے اپنے اتے لوکاں نال انہاں دے پاپوسلوگی میلانات دا ہم نو اسدو سو چکا دیلا اپنی مقامیت را ہیں کہیں نیو ولڈ آرڈر (order world order) اتے اوندرے نیو سوشن کنٹریکٹ پاپوسلوگ مارک کشاورگی دا حاجت وندع۔ اتے نویں سیاہی صرف بندی وچ ایدے مزگر پر اسدارے واصح ھن۔ اینہے وچ کوئی ٹکر نہیں جو عالم آشنا تے پکور تھوڑے تے بنی مہماں گاندھی آلا ایندیں نیشنل اوں تاریخی گلپل یادداشت دا حصہ ۾ پس وارا زادی دی تریک ۽ جھنگ کر دا کیا اتے ایندی ملکوں اکراہیں اسلامی تصوف دی امامت تینیں کہیں وی نظر دے اوڈھنیں جو مقامی شفافیاں را ہیں عدم تشدد دے کیا معنی ہوندی؟ مہماں گندھی ۽ اکثر ایمیڈیا اکٹھاں کو تم پہنچوں اکراہیں اسلامی تصوف دی امامت تینیں کہیں وی نظر دے اوڈھنیں غفار خان جی ایسا سید و عمرہ ڪلے ایں سیاہی تقطیم دا حصہ ۽ پاچوکا دیلا ایں بھ آئیں ازم کوں ناکافی بھیندے جھیڑا کہیں افتخاری رہماں نال استوار ھووے۔

تائی صوف دے پھانوں ہوان تھے اتے ایندی نظریاتی اتے تنقی صلاتیت

پھر بائیں بازو دامیل ان کہیں نال کہیں شکل وعج موجودہ گئے کو یار یارکدیک، افتکانی روہاں اتے پوری گھنے نال لیس مال دے پاپر لگن اپے پرانے فرمائے عج آج ڈیکھتاں فندیں آندے کیوں جوناں تاں سامراج دے خلاف اوکیونٹ

توازن رہ گئے اتے نہ ہوئی توی گریکاں نال جوناں کیوں جوناں پر چمکا کے اپے اتے لوکاں نال انبال دے پاپر یاں میلانات دا ہم تو اسودے سوچ کے آگے جان چل پویے ڈیلوے..... پاپر یوے یا ایں طراں دا کوئی مجرما تے کر شرکر صدیاں بادوی مراجحت دیاں گریکاں نال روای معیاں ੴ نہیں پی چوری جیہوی پھکاونے چیویں ایندی نظرے بازی ٹوں ناہر تھیہے ابست پچھلے دیہ پیوی سال دے عمل ੰ جمل عمومی سچان ضرور وجد ہوئے آئی جو اس ساریکی میں سبزی کوئی صفت بندی وعج ایندے مرکز گریزاں اشارے واضح ھن۔ ایندے وعج کوئی ٹکریں جو یادو اشت راحصہ ہیں پوسٹ واراز ادی دی گریک ۷۰۴۰ اہم کردا رکھیا اتے ایندی مشاں کو تمبدھ کنوں لا کر ایں اسلامی تصوف دی امان تیں کہیں دی نظر دے اوڑھنیں وساکل اتے فنڈ زدے باوجو چیر ان کن ۴۔

فیاء مارش لاء در و روح پاستان سرائیکی پارٹی سرائیکی لوک سانجھ عالتی جہاں اتے جو مقنی شاقاں را ایں عمد تشرددے کی معنی ہوندی؟ مہاتما گاندھی، دا اکثر ایمپیٹ اک غفار خان جی ایک سید دغیرہ بھلے ایں یاں تقطیم دا حصہ ہوں پہ چوکا دیلا ایں کہ آئینیں از کم کوں ناکافی تھیں ہے جیہا کہیں اشنازی روہاں نال استوار ہووے۔ لوکاں ناویں قوی مراجحت دے سوال کوں وپی دیلیں ہوندے جیہوی بیان فنڈ زدے بنال سر پوتی دے نہیں اسردی اتے نہیں متوجہ تائی ڈیا کر گوئی ہوندی ڈیہیں

تائی صوفیاں بھکتاں اتے انبال دی تربیت دے تاریخی ہیں منظر ੳ چوں ایندی Devotion کہیں وپے سیا گھر اتے ایں سوال نال جون ۶۷ پیچی ہبہ داشکار ہوں۔ جڈیاں دی اتے گریک بجھ وزن پیدا کرن ۶۷ جوکی تھی بلاشہ ایسے سایاں مہاندرے ایندے اپوں ہوں۔ مقنی شاقاں را ایں انبال دی بے ودی اتے لاتفاقی آکھوں صدیاں بادوی مراجحت دیاں گریکاں نال روای معیاں ੴ نہیں پی چوری جیہوی آگے جان چل پویے ڈیلوے..... پاپر یوے یا ایں طراں دا کوئی مجرما تے کر شرکر کے آپے اتے لوکاں نال انبال دے پاپر یاں میلانات دا ہم تو اسودے سوچ کے تو اپی مقامیت را ایں کہیں نیو ولڈ آرڈر (New world order) اتے اونڈے نیو سول کنٹریکٹ یا پوسٹ مارکٹارڈیک دا جاہست وندھے۔ اتے نویں یاں پھکاونے چیویں ایندی نظرے بازی ٹوں ناہر تھیہے ابست پچھلے دیہ پیوی سال دے عمل ੰ جمل عمومی سچان ضرور وجد ہوئے آئی جو اس ساریکی میں سبزی کوئی صفت بندی وعج ایندے مرکز گریزاں اشارے واضح ھن۔ ایندے وعج کوئی ٹکریں جو یادو اشت راحصہ ہیں پوسٹ واراز ادی دی گریک ۷۰۴۰ اہم کردا رکھیا اتے ایندی مشاں کو تمبدھ کنوں لا کر ایں اسلامی تصوف دی امان تیں کہیں دی نظر دے اوڑھنیں وساکل اتے فنڈ زدے باوجو چیر ان کن ۴۔

اے مظہر عارف (سرائیکی لوک سانجھ) میر شرمناجاہ آئے مخصوص کریم، حیدر اصغر شایبیں جاہ بہتی، عبدالحیم کا بچا آتے انہاں دے رفتادا حصہ وی قابل ذکر ہے۔ لوک سانجھ دی وفات دے باد نی ایسیں فی، SQMSI، SQP وی تھوڑی بہوں جدوچہد وی حوصل افرا ری ہے جبے انہاں دے رابطے دی شکل کھیل تماش، دیمانش ریشن Walk، لکھت پڑھت ہیچ الگاں ٹردی ری تاری توی مراجحت دارویں اپنے مقامی تقاضا دات اتے ابادکاری دے مسلکوں شافتی پیں منظر ہے پوکھن دی صلاحیت حاصل کر گھنی بکیوں نظر انداز کرن شکران خطرناک ہووے۔

ملئی نیشنل اتے NGOS دے نیڈ درک نال بھوک کرن ہجھ متوقع ہے۔ اوسا یہ جذبائی سیاں پورا آتے ابیدرے تصوف دی بشارتاں آپوں نویں یقین دی کاٹھ ہتھوں ڈھیر ایں اشتغال اتے تحضن نمرہ بازی دے بہارے خالی جیب کوئی پاری نہ کر سکیدی ہووے! سو تو قومی سواں اتے ابیدری مراجحت گوں والا اپو کے سیاں پیں منظر ہجھ کھولنی اتے سیاں تریتے راہیں نواں کرن ضروری ہیں جو فوری منادرے بھوپال گلگھر ایوں اپنی تیکلی صلاحیت کوں شافتی گلکھ دی تھاتھی ہے جو فوری منادرے بھوپال گلگھر ایوں اپنی تیکلی صلاحیت کوں شافتی یوں یوں یا کچھ بھی جو کوڑاوی آپناءں پہاڑ ڈھونگ کلدے ہوت دی اس تارفا میں دے لفظاں سیاں تریتے راہیں ہوئیں پیار پرستی توں پیغمدی ہے ہوئیں ایندی اتفاقی اتے جذبائی تریتے دی شکل پرستی کوں ڈھونگ کلدے ہوت دی اس تارفا میں دے لفظاں سیاں تکھی مٹھی عمل دی صلاحیت پہوں اہم ہتھیار ہے۔ ابیدری وضاحت ہجھ اتفاقی، ویچ سکھی مٹھی عمل دی صلاحیت پہوں اہم ہتھیار ہے۔ ابیدری اسندھ وادی داشتھی اشمور ہو ویں دیں ہوئیں گوئی ہوئے ہر دے لفظاں ہجھ (جنہیں اسندھ وادی داشتھی اشمور ہو)

"Let us start from where, we are"

کرن ٹالا نہیں۔ بھکتی اتے لوک تصور دی روایت ہے چوں ایس حساب کتاب راہیں ملکن ہے۔ گاندھی اخیری ڈپٹاں ہووے وہت وی جہڑی سیاں یہم سید اتے غفارخان دے سے ہجھ آئی ہے۔..... استاد فراہمین مر جو تم کہاں ہیں وی اوندا

وکیال بارے تحریر: مہر خان

ایئریز: بھانوی شاں ایکوں جرانی آکھویاں، اے پچھے تے اے سوال سا کرو
وکیال تے ڈاکٹر زبان ملودیدا۔ ٹکری رائے اے چڑھو کیال ہندوستان گور
غلام بنیاءں نہاں ہندو مسلم اختلافات گوں ودھائے تے اگر یہ دی انحصاری کوں پیپ
کیتے۔

قاری: اے اڑامات لانوں خاص سوکھا ہے پاکوں ٹابت کرنا اونھوں۔ وکیال
سائگے چبیاں ساکوں ازادی دارا ہ پھلایا ہے؟ چبیاں غریباں دی حرایت کیتی؟ چبیاں
انضاف تے بھروسے ودھائے؟ مثال طور چوپیں مرکھترے میں موہن گھوش پہوں
سارے غریباں واپسیر معاوضے دے تو نوئی رفاس کیتے۔ کاگر لیں چیندی تساں پہوں
تعریف کیتی ہے آپنے وجود تے سرگرمی ہٹوں وکیال دی مدد تے کم دی مُحتاج ہے۔

تریتی پاروں گندھی کب دیکی ہے۔ او 1888ء میں Temple Self-rule (Rule India) کے
(اندر) ہجھ داصل تھیا تے 1891ء ہجھ پارناں رشتہ پیش۔ ہندوستان ہجھ قانون
وکیال گھیں تاہل قرلوکاں دے طبق گوں ملامت کرٹھ اضافہ نال بے اضافہ ہے
تے وکیال دی عیب جوکی کریدی ٹوں پریس دی آزادی دی بڑھتی کریدا پیش۔

ایئریز: ٹکرے ویہیں دی اصول تھی کار سو چینا ہم۔ ٹیکوں تاکل کرن دی
میڈی کوئی خواہش نہیں۔ انہاں کلہاں اپنی وکی چنگاں کم فی کھیتا۔ مسٹر گھوش وکیل
ہزار پولڈری 1922ء میں London Temple Inner اکوں وکلا،
برادری چوں خارج کر چھوڑیا۔ پراؤندی موت کن باڑ 1988ء میں۔
اقری: ٹوں میکوں بُس جڈاں پویندے آپت ہی بھڑکن تے عدالت ہو جاناں
وچکاں۔ جرانی دی گاہ جاناں۔

لوندی ہے۔ جڈاں کلہاں دی کیال دی پنجگانی دیاں مشاں سائنس آندن تاں گھوڑا
لوندی ہے۔ جڈاں کلہاں دی پنجگانی دیاں مشاں سائنس آندن تاں گھوڑا

فیصلہ کر بین میں تے اوموک دی اتیلی سفرداری کر بین جو غریب لوک تقریباً اے

گھنیداً جواً اے آہانوں لیجھی ملوق ہے نال انہاں دی چٹوں دی۔

انہاں گوں عالم مزدوراں دی نسبت ڈھیر فیس کیوں لو پیدی یعنی؟ انہاں دیاں خودتاں

کیوں ڈھیر یعنی؟ کیں لیاظناں اولک کیتے زیادہ سودمند یعنی مزدوراں دی نسبت؟

کیا اوزیادہ اجرت مولوں چنگائی کر بین؟ جے انہاں ڈھیر دوست پاروں ملک کیتے

بیجھ کیتے تاں اکوں کیوں چنگائی گنجائیں ونچے؟

اوک جھیرے ہندو مسلم چھیرے یاں بارے چانڈیں اوے دی چانڈیں جو اے اکثر ہو
کویاں دی مداخلت پاروں ہوندن۔ یکھ خاندان انہاں ھوٹوں تباہی گھنیں۔ انہاں
عماق تدبر تے استراں دی گولن۔ جے او اپویں نئیں کر بین داں گھما دیندا یو جواو
آپنے پیش دا زتبہ گھنیدا۔ ایں کیتے اصولی طور تے وکیل چھیرا او چھیند بجایے
کیوں نکاون۔ اے پیش بندے ایں کیتے انتہا نئیں کر بین دے جو لوکاں کوں انہاں
وکار دی طاقت پیڑھوں تے قرض دا تھی چکن۔ یہوں ساریاں داتاں سجد گھنیں۔
گے۔ ایہو چھیاں مشاں تاں ودھوی بکرن۔

لکیں سھڑوں دی اقصان جھیرا انہاں نیک گوں پڑتا یا او اے جو انہاں اگر بزرگا
وکی گرفت کوں مجبوطا کیجیا۔ کیا تساں چھیندے او جو عدالتاں ہوں اگر بیڑاں کئیں
عماق انہاں دامداد یعنی۔ اے میئے علم یعنی جو اے خوش ہوندن چہاں لوکاں ہے
سرکار چالاونٹ ملکن حاہاں اے سمجھناں گھوڑا یعنی جو عدالتاں لوکاں دے مقاد ساگلے
پیوں سارے رتیاں چچوں اے کہ راہ یعنی چھیرے یاں گھوڑا کیتے دوست منڈپن کیتے اے
وکی بصیرت یعنی مدربیتی ونچے بلکہ آپ کوں مالا کر ٹھن کیتے دوست منڈپن کیتے اے

پیوں سارے چھیاں مشاں تاں ودھوی بکرن۔
جھریاں گین او چھیرے اپنے اقتدار کوں تاکم رکھنا چاہنداں اعدالتاں دے زریعے
رکھدا۔ جے لوک آپنے بھگڑے آپ سے طکر گھنیدے تاں ترجمہ فریق کیوں انہاں
تازے ہوں۔ معمولی وکیل تاں فی الواقع تازعیاں کوں گھر بین
تے آپنے اقتداری چھادے ھا۔ یہی گاہک ٹولک گھنے بہادری نال آپنے تازے طے

بخلاف بھیت وکیل اے انسان ہونڈن ساگلے انہاں دے شایاں یون، تہوں نہیں فکر
وہناں جو اے پیش گھر سکھنیدا یعنی ٹپڑا کھو جب ٹھیک کن پہوں
تھوڑے چھیں کلیں محفوظ یعنی۔

ہندو تے مسلم آپتے یعنی بھکر دے آئین۔ عالم بندہ ھمل ونچن چاہی۔ اے انہاں کوں
بھیتی جا پڑو ہاں میں (ہندو مسلم) تھوڑے بہوں قصور داروں تے نال اے نصیحت
وکی کریں جو داؤ گیوں تے نہ چھکر۔ اوکیاں دو پیندیں۔ اوکیاں دافرض یعنی جو اے
مولک دی وکلر کر بن تے نال آپنے مولکاں کیتے جھیرے ابجی ہوندن انہاں دی حمایت

عماق تدبر تے استراں دی گولن۔ جے او اپویں نئیں کر بین داں گھما دیندا یو جواو
آپنے پیش دا زتبہ گھنیدا۔ ایں کیتے اصولی طور تے وکیل چھیرا او چھیند بجایے
کیوں نکاون۔ اے پیش بندے ایں کیتے انتہا نئیں کر بین دے جو لوکاں کوں انہاں

وکی بصیرت یعنی مدربیتی ونچے بلکہ آپ کوں مالا کر ٹھن کیتے دوست منڈپن کیتے اے
پیوں سارے چھیاں مشاں تاں ودھوی بکرن۔
جھریاں گین او چھیرے اپنے اقتدار کوں تاکم رکھنا چاہنداں اعدالتاں دے زریعے
رکھدا۔ جے لوک آپنے بھگڑے آپ سے طکر گھنیدے تاں ترجمہ فریق کیوں انہاں
کیتے۔ کاہل لوک اے چھیں پیش اقتدار کر بین دا۔ اے چی گاہک عہتی کوئی دلیں محض
ہمانے یعنی۔ اے صرف وکیل یعنی ھن جہاں دریافت کیتے جو اے پیش باد قاریع۔ اے
چھیں تاون وضخ کر بین اونویں یعنی آپنی ستائش وکی۔ کیتھیں فیس گھنٹی یعنی اے آپ

ڈاکٹر میں بارے

قاری: صن نہیں وکالوں سمجھ کیاں انہاں جو جو چیز پہچانی گئی تو اور اتفاقی تو میں مسیوں کر پیداں اے پیشہ تھیں تاں نظرت ویر۔ میں دا کسراں کوئی وی آئیں نال

لیندے ہوئے اور کیوں؟

ایڈن: جیسا کہ خیالات میں تھا توں پیش کیتم اوس پریس سے پہنچیں۔ منظر بھاڑاں تھے پہل سید یاں ہن دی وجہ انہاں پیش اگر ہر یونیورسٹی تھاں کے سید اے فرض کر پیدیں ہوئیں جو اگر پریس اگر پریس کیلے تے اگر پریس ہو وے ماہاں دلت اگر زیر کھاری تاں ہیں پورے منظر لئے کم کر کے نہ ہر لیے درخت اپس (pas) نال

وخف رائے: قانون تے طب سیت ای نظام دیاں شاخال مفت خود پیشیں دی فرمائی کر پیداں تے اپنے نہ دھانتے پچھے بدب دی کہاں کی بلکہ کھڑاں ایں ہیں۔ افولیں خاتم تھیں جیسی جیسیں ہیں۔ جو دکلا آپسے پیشے کی دست برداشتیں تے کیلائے ہوں صرف اگر زیر تھے ہندوستان کے سید احمد۔ اگر زیر ہندوستانی بجاں تے کیلائے ہوں ہندوستان تھے ہندوستان تھے کے سید ا۔ تاں ایکوں تھم سید و کیوں پہلی نظر سے تک وکیل بنائے گئے تے انہاں کیتھے سہوات پیدا کیتھی تھی دلت تھاں دی ایں پیشیں افولیں خاتم تھیں جیسی جیسیں ہیں۔ جو دکلا آپسے پیشے کی دست برداشتیں تے فور کرن تاں بکار کی وائک ذیل کر پیدے ہوئیں اگر زیر دی حکومت ہکی بذنبہ سمجھ دی۔ ساپنے خلاف اڑاکتے دے اے موجہ ہن۔ ہتھوں ساکوں آپن جو اس جگہیں تے عدالت کوں پندر کر پیدے ہوئیں جیسیں جیسیں جو جو ہائی پولیس (ویڈیا) اس لوگوں وچ نہ زیر دی رہتا تھا کھی۔ خوش بیکھا رہے ڈاکٹر زلوکیں (ویڈیا) اس لوگوں وچ اگر زیر اس پر کوئی پیشے کیا تو۔ سیاہ مخادرات کیجے اگر زیر فریشیں کئی ایشیائی شہر اداراں نال ایں پیشے کوں استعمال کر نہیں۔

میر پاڑن انہیں رامکول ہے۔ کوئی نہ بہ اپنی اچازت میں پرندے نہیں دے

ڈاکٹر ان آجھ جوانی ہم کوں بیرون کیتے اتنے ڈیر ساریں جانہ فرمان کرنے
کے لئے کن بہتر وون۔ آؤزرا سمپورں! ڈاکٹر ان دا کم جنم دی تمارداری کرنے والے

دیمیر متفقیت دی گھلے اے وی نہیں۔ ڈیمیر لیں ڈیمیر لیں ڈیمیر ساریں
اے ڈاکٹر ساپی نہیں جلتے وی بے درست کر نہیں۔ انہیں دیل ڈیمیر ساریں

اے ڈاکٹر ساپی نہیں جلتے وی بے درست کر نہیں۔ اسے ڈیمیر لیں ڈیمیر ساریں
دوائیں عوچیجاں تو راریں دی چینی ہوندی ہو پڑا۔ اے ڈیمیر لیں ڈیمیر ساریں تے پندو
کیتے ہرام وون۔ آپنے آپ کوں مہنگا بُکھانوں کیتے اس نہیں ممنوعات کوں
عجمساپی کوتا ہی تے مرد پاریں تھیں یاں ہیں۔ ڈیمیر کے نہیں ساریں ڈیمیر ساریں
ضغیف المعنقاری آرھے حاں میں تے آزاری نال بہی عادت آپنے کچھے نے بڑھ
پاگھن ۱۰ جیکوا، اسال یمنہ کر نہیں۔ ۱۱۔ خدیقت اے ڈیمیر کاں تو غیب اے

بے کے لئے عادت ۱۲ چھپا پیش کیوں سے پیچے بڑھی آپنے انتے عظیم اس
گرودم وندرے طالیں تک کوڑا اتے بیزل تھی ویدے ہائیں۔ ایہوں جنیں
دوبار بسیار خوری نہ کر ان جا۔ اتھ ڈاکٹر آرے اونے اوپنے ایڈیوںی عادت پکانوں ہجھ
میٹیکہ در نہیں اے۔ میڈیم اجسم تیباڑا ہیر آرام گھوس کر نہیں پر نہیں ایڈیوںی عادت پکانوں ہجھ

حالات ۱۳ عجی اسال ملک دی خدمت کرن جو گھے نہیں دیوں ڈیمیرے۔

اسال کیوں ڈاکٹر اریش اچیار کر نہیں اے غور کر دی گھلے ۱۴ انسانیت
دی خدمت کرن دی خوش پیوں اے پیش یقینیں پتا ہوں۔ اسال ڈاکٹر ڈیمیرے

اسال کیوں ڈاکٹر اریش اچیار کر نہیں اے غور کر دی گھلے ۱۵ انسانیت
گویاں نال کھاریاں ہوندے ہیں آپنے کیتے دی سزا ہیکھنے اتال دت میں
دیمیر خوری کر نہیں اے وات اوندیاں گویاں اکھاندیں۔ ۱۶ میں پہلی داری اے

دوائیں دے سسل کوڑا دے پیچے بڑھی سایہی قوت ارادی کمر ور تھی ویدی ہے۔ اے

عجیاں پیشے ۱۷ انسانیت ڈیمیر خدمت میں تھیں تے اے نیزوں عان کیتے
نقضان دھ جو۔ ڈاکٹر آپا دھوکم پیچیدن تے بے اندراہ فیساں پیچیدن۔ اہمیاں

دیاں دوائیں ڈیمیر ۱۸ معمولی خرچ نال تباہ تھیں بہوں ڈیمیر قیمت نال کوڈن
پیچیدن تے بکرواری ور تھیں۔ یوپی ڈاکٹر زمان بہ کم تھیں ۱۹۔ نہیں

پیچیدن لے اوارے ڈیمیر سے کنہا ور تھیں۔ اے ڈیمیر جسماں دی گھست اخڑی

کر نہیں تے بکرواری ور تھیں۔ یوپی ڈاکٹر زمان بہ کم تھیں ۲۰۔ نہیں
اجازت پیشی ۲۱۔ تھا توں پتھرے اے اعطائی میں جہاں گوں اسال چاڑھے

جرم دی سبولت کیتے اوسالاں تہاراں جاؤں گوں اپنے ڈیمیر

حاسیں بلکہ اڑاکنے پر جھوٹے چھیندن اسے انسانیت کی خدالت کر دیں۔

حاسیں - جہاں مذاق دی گا!

مشینری

قاری: جو اس شہر بی تہذیب بول دیں نکال دیوں را درھے اور نہیں فریز کر سکتے اس جو شہر اس مشینری نے چاہئے؟

مشینری: اسے سوال کرنے والے شہر میں ایسا زمکن چھوڑا ہے جسکے بیجانے میں مشینری کیوں لگائیں کہ جھوڑا ہے۔ ایسا ادارہ الاؤٹ اون اونلائن جو پیشہ ساز آجھا زیان کیجے تو رومنی تے ایں بارے والا سوچنیاں تھاں میڈیا پر کہدا ہے۔ ایہ مشینری وہ میں اٹھیں گے کہ جھوڑا ہے۔ ایسا ادارہ الاؤٹ اون اونلائن جو پیشہ ساز آجھا زیان کیجے تو پندوستی دستے کاری پیشہ ہوؤں تک نہیں ہے۔

پسندی عالمی پیارے کریڈیٹس۔ پیشہ گوں کیوں ایسا ڈرامہ کر دیجئے گے۔ اسے پیشہ را کیڈی اپنیے جو حصے میں ایسی کیفیت پیش کریں اور ملتا ہے۔ بکال دی ہماری بارے پڑھ کے میں نہیں ہے۔ اوس صوبے میں کوئی کپڑے دی میں گلے گی لہذا اپناریتی کھنڈی آپنی پیشہ بکال کرنے جو کہیں ہے۔ اس دو کی یعنی جنمی کی میں بکال تھوا حوصل پڑتا ہے۔ بکال مشین نال تیار شدہ تماں مشین (goods) رے باکی کے داعلان کیا ہوندا تھا اسے پہلوں پنچھوٹے اونچے سورجیاں ہی ہوندی۔ مشینری یورپ کوں برا بکار ٹکڑوں کر دیتا ہے۔ اسے تباہی شفی بھٹانی دے دکھنی کھلیندی کھڑی ہے۔ مشینری جسم یہ تہذیب دی ویڈی علامت ہوتے دیجے گناہ دی

ساکوں میں اٹھاڑی دی ترقی دے اکاں کن ڈھیر خوش تھوڑ دی لوڑ کی نہیں۔

نہایہدہ وی۔

تاریخ: دستمال ملاں بن کر پڑیاں ویجئن؟
ایڈیٹر: اے مشکل یہیں وی اسری اساری شکر فلپیون سوکھا کہنیں۔ لبدا
اساں آدھے ہائیں ایہو جیہاں کم شروع نہ کرٹھی ہی داتاں ہو۔ اسال مل مالکان دی
نمدت ناہیں کر نیدے لکیں اساں انہاں تے ترس کر سکدے ہائیں۔ انہاں کن اے
تو قرکھ دست کوئی نہیں ہو ملاں دیندیاں کریں یہل اساں انہاں کوں بنت
کر لیسوں جو انہاں کوں دودھاں ناں جے او چکلے ہون تاں او ہستہ آہستہ آپے
کاروباراں کوں گھٹ کر لیں چا۔ اوہزاراں گھر اس یعنی پورے انہیاں تے بخاروڑی کھڈیاں
ماکاں اے کرن یا تاں لوک مشینی شیواں (goods) دا وارت دو تا بند کر سکدے۔ بھانویں مل
ہندوستان یعنی اپنے پہاں ایمروکاں کن کہیں وی لیاذ نال بہتر کوئی نہیں۔ ایں
طراف ساپے مہنگ دوجو دا سست پھوڑی ویکی۔ تے جہاں ماکاں فیکریاں کن
دولت کیتی ہو پہاں ایمروکاں کن کہیں وی لیاذ نال بہتر کوئی نہیں۔ اے غرض
قام کرٹ حماقت ہوئی جو امدادیں راک فلیر امر کی راک فلیر کن پچگاں ہوئی۔ مغلس اندیا
آزاد بن سپد ای پر بکرداری نال امیر تھیا اندیا آپی آزادی کوں مشکل نال قائم رکھ
بے شرمن ہن جیہیاں ساکوں درامد کر رہیاں پوسن یاوت آپے ملک ہو جی مشیری
آنپی بوپی۔

ایڈیٹر: بے شک! ساپے کوں تاں مشینی جنی دیاں نہیاں ہویاں دیاں نہیاں تاں
کر لیسن تے انہاں دامفادرتاں اگر زدے استھکام نال پھل نہ۔ پیسے بندے گوں
وت کیا ضرورت ہو مچیں پیش تے مشتہ دیاں مشینی تے الاؤں۔ میڈیا جواب کوئی
سکیدا ہو۔ نہیں پچھد اس جو انہاں مشینی دے آؤں کن پھلوں انڈا کیوں چیند اھا۔
خیصر" اُنویں اُوچی وی چھوٹا چاہیے اے۔ جے تاہیں اساں مشین مھوں پناہ (Pins)

ہمپی دی ملاں دے مزدو غلام ہن چکن۔ مل مزدو تریتیں دی حالت تاں بندے
کلوب را پذیردی ہے۔ جبکا اے ملاں ناں ہن اے تریتیں اصول فاقش ناں
ھن۔ جیاں ساپے ملک یعنی مشین کیتے دیواگی (crase) ووھی اے ھک
بن یھیس سر زمین ہوئی۔ اے پہوت ہوئی پر میکوں اے آکھنا پونداو۔ ما پکر پیسے پھٹھن
تے ناقص کپڑا استھکام کرٹ ساپے کیتے بہتر ھاؤندی نسبت جو ساپے ملک ہو
ملاں وہن۔ اپنے سراپا کپڑا پاکے اساں صرف پیسے وا نقصان کروں ھا۔ یھل
کاروباراں کوں گھٹ کر لیں چا۔ اوہزاراں گھر اس یعنی پورے انہیاں تے بخاروڑی کھڈیاں
ماکاں اے کرن یا تاں لوک مشینی شیواں (goods) دا وارت دو تا بند کر سکدے۔ بھانویں مل
قائم کر سکدے تے ایں طریقے نال ویا یہا کپڑا اوی اور یہ کر سکدے۔ بھانویں مل
ہندوستان یعنی اپنے پہاں ایمروکاں کن کہیں وی لیاذ نال بہتر کوئی نہیں۔ ایں
طراف ساپے مہنگ دوجو دا سست پھوڑی ویکی۔ تے جہاں ماکاں فیکریاں کن
دولت کیتی ہو پہاں ایمروکاں کن کہیں وی لیاذ نال بہتر کوئی نہیں۔ اے غرض
قائم کرٹ حماقت ہوئی جو امدادیں راک فلیر امر کی راک فلیر کن پچگاں ہوئی۔ مغلس اندیا
آزاد بن سپد ای پر بکرداری نال امیر تھیا اندیا آپی آزادی کوں مشکل نال قائم رکھ
سکی۔ ساکوں نہاپوی میکوں پڑو جو امیر لوک (پیسے آے) اگر بیکھرانی دی حمایت
ایڈیٹر: ساپے کوں تاں مشینی جنی دیاں نہیاں ہویاں دیاں نہیاں تاں

نہیں بنا سکے اور ہم اپنے گزار کروں۔ مصنوعی چمک دیکھ لے شیش
وے ماہن درست نہ اسال دیتے ہاں ہیں بلکہ ویدے اسال کیوں نہیں دیکھ پاہ
ہال پلے واگر ویس (wicks) بنانے کے مٹی آلبیوے استعمال کروں۔ ایس کرن
تال اسال نام صرف آپنے آجھیں تے پیسے پیجا سکدے ہائیں بلکہ آزادی
وی بدر دیکروں تے ایس طرز اسال نوم روں (Home Rule) Swadeshi

ایویک تیس نیلیں کرنا چاہتا جو ہو لوک بھکی وقت عجی سے بھک کر رہیں چاہیے لوک
مشینی میں دستعمال کی لکھی چھوڑ دیتے ہیں۔ جے اور اک دوستھا ہم تال اسیں بیٹھے
اسے معلوم کر گھنلوں جو گیں شے ہوں تک کر سکدے ہوئے ہیں تے ہو ہو اوندا
استعمال ختم کر گھنلوں۔ جبھر سے تھوڑے بیہوں لوک اسے کر گھن بنے انہاں دی نقل
کر رہیں تھے تھرکی و رہ بخیں۔ جو پیورز کر نہیں سو ام اناس خوشی نال اوندی یہ دی
کر نیڈی ہے۔ اے امرناں پیچیدہ ہوتے تال مشکل۔ اسیں اوس دیلے تیک انتظار نہیں اور
کر نیڈی ہے جب اس تال میں پوچھیاں کوں تال را گپس۔ جبھر سے ایکریں تال کر رہیں اور
گھانے آ لے پا ہوں ہوں پھانوںیں جو جبھر سے چڑے قدر دا ان ہیں۔ جبھر سے کم
تال کر رہیں اوپر دل سہی و اون دے حق دار ہوں۔
قرایری۔ تال توڑا کہ رہے تھیں دیکھیں؟
ایڈیشن: اسے سوال مخن بیہوں بعد از وقت ہوتے ہے سختی دی۔ جے ساکوں رہیے

کھل میں پھری واس
زری ترقی (نہ اس اڈیم) دامتقای قوماں تے اثر
ترکی ویہا کھلے

ترکی ویہا کھلے

ترقی کائی نویں گاہ میں تے ناں کائی انجیس نیت اے جیہیں جھناس قویں تے
خاس لوکیں دے سے پوندی اے تے بیان قوماں تے لوک ایں نیت کن گرد رہ
ویندن بکھر دن تے ترقی یافتہ قوماں دے میتھا ج ہوند - اینویں نیں (بلکہ) ہر
علائی دے لوک آپے وسائل کوں آئشیں زور دیں تے ایسا سائیں دی پیئی جیہوں
دے زور دیں جوگہ ورثیندے آئین، تے آپیں کجھ یو جھ تے زور دت جوگہ آپے

پیارواری ڈھنک ڈھو (science) تے سندھلو (technology)
گھر بندے تے (بہتر) کر پیدے آئین - ترقی یافتہ (developed) نیز ترقی
یافت (under developed) تے ترقی پری پر (developing) جھنیں

روے اگر بیں ان پاتن -

(چونکہ) اگر بیں ہندوستان تے قبضہ کرنا ہا تے اخودے وسائل لئے ہن تھوں
آنہیں آپکو ترقی یافتہ تے ساکوں ہندوستانیں کوں غیر ترقی یافتہ کر کیجا - (چونکہ)
اگر بیں راضی ترقی دا مائل (model) western development model
مقای لوکیں، قومیں کیتے اوپر اے تے ائدے اچ مقای لوکیں دی سمجھ بوجہ
زور دتے مرنسی آئی کائی گاہ کے نہیں، تھوں ایجھی ترقی واپسیہ پاہو دے لوکیں

وڈی گاہ کوں اس نہیں یور دے تاں ہو لے اس ایں (مشیری) کنوں
جان چھوڑا سکدے ہائیں قدرت ساکوں کوئی وی انجام لیہ لائیا نہیں پیسیدی
سیدے ترین تاں اس آپیں نیز تے چنچ وچوں - مشیری کوں پنگاں جھن دیں
بیاں بیگراں ایکوں جک براں جھوں تاں ہک بڑیا پے ایں ملک گھنلے -

کوں تھیہ سے متا لوک اپنے نیجے خانوں پر مالک ہے روزگار کوں ٹوں
تھیہن۔ قدرتی وسائلِ تھماں ناٹر چینہن۔ انہیں وسائل اسے مشتمل کوں داون
تھیہن تھیہ۔ ایں نہرے نیجے بیٹھاں لوک آپنے ۷۵% TDA Canal آپنے
ان وادھے۔ پھر نیس تھیہ داں چھیس مل تھی تو ماں دیکھ رپائی دے وسلے
سکورے کھے تے انت اپنیں کوں تھل چھڑنا پیلا۔
پاکستان حکومت اکلی ترقی کیتی اے جو دریا کوں لگبیں بھل کیمیں کوں تاں اعی
خیرات وی اوہی ملدی اسے۔ فیروہ کیکوں تھیا؟ ایتھنال ملک ایتھن علاقیں دے
لوک، قبول ذمیر کرن زریں پیداوار پارٹی کیہے دریاؤ بیڑے پلیاں دیکھن
وانہدا ہوندا ہا۔ بہت اوندا اڑھبھیلی پی۔ کہ پاہو دریا زیناں پچھو بیدا آندے
تے پوچھی پاہو پرچھدے آندن۔

ہن جھریل ایں زری ترقی (نہراں زیمے) پاروں مستحق کھائے ایتھر کیں پلیاں دی ایں
وئی ویترے جمع شریع دے کھاتے ایتھیں را ذکر دی کھئے نیں۔ دریا نویں تے راہوں
تے زیناں آپریشن نال بے تر (displace) تے بے پیتھیہ۔ پیش
لوك ریتل علاستے ایتھر داہنے ہس۔ کیمیں کھیں پھیے تے کہاں کھیں پھیے۔
کافیں تے سریں دے پھیج، کھڈوٹ وغیرہ پیئے ایتھن تے خیرات دی مکدے
کاہن۔
تھل اپریشن تاں انہیں شریں دو گوچ کھتا۔ ہم ہے ٹھری سیت ایتھر دے ہن،

تے پے اے لے پاہنے پھر تھے او (کٹلی) اوہی کر ریڈن۔
جلیں نہر ان نیکہ دیاں آندن تے دیکھ ایمان بھرے آندن دریا تھا۔ گھر کیہاں کیتے
چاٹوا ریتھک تھیہ دی آندی اسے۔ ایسی دے بھل گھردے دیہن۔ ٹوکرے دیں
کیتے کاہن نہیں لھدیاں۔ بھل گھپی تاں شہر دی گندگی نال ملک دی دیہی اسے
بھکی پھکی تے تھکے بھل کھیں۔ ہیرے کھل کر جائی نال دیں اپنیں کوں چھپیں
وئیندیں ہوندے ہن ایتھیں کوں برف آپنے جوگی چھپی داکم ہے۔ چاچا چھپیں
وئیندیں ہوندے ہن ایتھیں کوں برف آپنے جوگی چھپی داکم ہے۔ پھر نہیں
وئیندیں ہوندے ہن ایتھیں کوں برف آپنے جوگی چھپی داکم ہے۔

تصویل تو نہ اعلانِ رہمان داروای آپا شی داظم

خیریں فیض برحق

انہیں کوں شہر سی جے سڑکیں نال گندے اور میں نال تے کمرے ہال چیشیں لھئیں
اوچا بیس جیر صیال شہر ایں مجوری تباچو ٹوں جو سر لکھنال بھاندی نیں کھل سے ہائیں
جے کوئی زیندار ہم چکے ہال کیں پنڈ اتھر کا ہائیں۔

علاقہ رہمان دی چھر فیاضی ساخت (Landscape) بیوں انسانوی اے۔ پیچھو

(مغرب) کوہ سلیمان دا سلسلہ اے۔ پیچھے آپنے ادھ (شرق) دوڑ رہان زمیں پی
رہان تے اپنل پارادھ روچلو ٹال دیاے سندھ دیتے (Delta) آندے۔ ایں
قیسم (versatile) اریزیں کوں قسموں قسم دے آپنی دے وسائل میں ہن۔

مالک دیں مریضی جیھے انھا چھوڑے۔

رودکوئی
اچھو (چھل) رکھ ضلع دیہا عالم خان گھن کیں کیوں (چونب) تھوڑی دیہا
عاڑی خان دے قبے شاداں لیتیں دیاں پیتھریا۔ 200 کلو میٹر کی اے اتس
کالے پیڑیں (کوہلیمان) کنوں دریائیں تھریا 15-25 کلو میٹر پوری اے
ماہکیاں الابتدے حاۓ، کائی ہلکہ ہوڑی ہوکی۔ کائیں تے سربے انت
ہوڑے ہائیں۔ بھل پھر اں دے رادی آلے تے نیل (بارا) آلے آن دیاں قھل ایج

ایڈیں تھیں۔ پیلاتاں پیاہن لوک خیرات وی نیشن ڈیہے۔
رس سوڑھے آپنی ٹولک دادنا پاٹیں بربر دلکھ پھوڑیے۔ کمیں دا بھاڑیں لکھے ہی تاں
کمیں دامیوناں ایج۔ ایڈیں کیلیں تے کمیں داروزگار اوس دریا نیوڑھاون۔ انھیں
نکلن چوچا لے رہاں رہیاں پیٹھیں تے پورا وہ دریا جو ڈھاون۔

تالیں کوں سھاۓ زیبات ایج روکوئی (Hilltorrents) آمون۔ انھیں ایو روکوڑا
تے درست دئیں تے کوچھوڑیے۔
اع اے سووال پہلوں ایم چمی گئے جو اللہدی زمیں ائے پیڑا ریں تے دریا نوں اے
کیندا کہتا پوک اے؟ ایں کوچھ داتا رکن سوکھا۔ ہوں جھوڑا جلا تھیم ہیں
لے اندھا اسٹھن اے۔ تھوں کیلیں تے کمیں داریا نوں تے تھلیں تے جن سڑ

چھوڑھا لیں تے کمیں ایج ٹھیمن تے آپنیں زیتاب پیٹھے ہے آندن۔

کن ڈھیر اے۔

کالا پلٹ

کندہ اپنے ایں علاج نہیں کھلے ہائی جو ذریعہ خانی خان مظفر آزاد تے یا چو لوک
آپنے بائیں پیشیں بال موشی سودھلے (کٹانی) کرن آندے تھے۔ فصلیں اچو جواز
باجھڑی چے کلکت اسون، ستر میل تاریخ (front) زمین کوں پھیندے۔ لوگیں آپ ایں
سائب دریہ تھیں یاں ہکن۔ ایسوں ہیں پنڈ (کھجور)، کچری (محلہ)، کلچری (ڈھنڈ)
پلی ویڈ ویڈ دار، بردست نظام بنا لایا ہے مٹلا "چام" دار ریو کھی دادھی۔

چپی نظام کم،
توڑیں جو پلی بہوں جھکا اے،
تے زیناں کا شت کر پیدا ن تے پوں دا پلی بھر پیدا ن۔

سیلاب

ہن تکال دیلیے سعدھاچاں پلیں ٹھیک ریچھ پسیہ یہ ران تے تھرے جماعت نوں
پھلوڑھا۔ ایکیں گریں اساوٹ ایچ دریا ایچ چھل (سیلاب) چھڑی صائی۔ کچھ
توں شریف دے نال سکو روکھ ایچ ہر سال آٹو تر دے ادھ ایچ اس متی دا سیدھ گھبے۔

جیکیں دیہو ہئون، بال متی دی نیشنیں تھیندی اے، انہم دی بیدن۔ اے سیدے

اگر یہی دے دو کنوں دی پہلے دا اے۔
اکی علاقے ایکی پیدا تھنہ دی صائی جو تھیں تو نہ دے سردار اسکم خات معاشری
کہ پیکتا کہ کھیویدے سے اچ انخ خھوں (بھوں) تے کھل بھج (Stock) تھنہ دی
صائی۔ فشار دا سیکی، پھس دے بے بے لچس یا مریب غریب نال اڑھار تسلیتین دین
تھنہ دا۔ بے بے سو دی پیکھا صائی نے کیوئی دی اکیس دی لکھتھا۔ آپن اگر نہ
کالا سوواہ
پاکستان بھی کوں دی پہلے ریاست سکر ریڈ (تحصیل توں) اے داں سو خان
ایک گاڑھ تے نز ارض تھی میا تے سردار سے ورنٹ کندھ جھوڑنی۔ نکھل دا اے حمال
حلا جوایں ملادت اچ ہوئی کھوڑی دی بائزت کی چونڈی، بکر مہماں کوں دوں تے اوندے
سنبھی اے۔ اے نہ سو جو وہ انڈس صائی دے کوں پوچھو (مشتری) ادیا تھیں وھیں

غیرہ دروازی ایڈے پانی دی مقدار یا بہل ہزار کیوں وی گھٹ کیں ؟

ہزار (5000) کر ڈالنے میں اپنے تفصیل تو نہ کیجئے پوہنچار (2000) کیوں ک

مبتداً تھی۔ تیر دیسے اپنے انجام دی رائے کیجا جو بیسی تو نہ کیجئے کہ ہزار

(1000) کیوں کے وی ٹھیکیں ان یعنی۔ اسے نہ سرف آپسے پوہنچار (شتری) اور

زینال پیدہ کی اسے ہمیں پہلے اسی نال سواداں میچے یاں ہیں۔ پیچھی دیتیں

کوں ایسی نہ اچھے پانی کے پیچے کی نیس میں کیدی۔ جھوٹے زینال براہی

کھینچیں جو ایسیں اسے روکوئی نال میچے یاں ہیں۔ شہر آون نال روکوئی واٹا ختم تھی

یعنی۔ اپنی پیچھی دیتیں واکیا حصی؟ نہ آون نال را راستے تے رابطہ کاں وی بڑا

تھیں لاحسن۔ اسے نہ دن علاقت کیجے چنانچہ بابت تھیہ کی یہی اے۔

چشمہ رائٹ پنک بینال

(اسے بہل کوں تو نہ کیجئے۔ کہی بہل کیوں تو نہ کیجئے۔ اسے بہل کیوں تو نہ کیجئے۔)

ہن ذرا نویں نظام آپاٹی چشمہ کنال دا حل سٹرو۔ اسے نصوہ بایب خان دا در

کوں کا وریں اچھا ہیا۔ ایڈی پہلی تجویز (Blueprint) اچ انوی ہزار

کیوں کاں پانی دا بعدہ (provision) حاصل۔ جیسے اچ پارہاں

ہزار (12,000) کیوں کے دیڑہ اسماں خان تے اٹھ ہزار (8000) کیوں کے

ڈیہ غازی خان دی تھیں تو نہ کیتے حاڑا افشار علی ہمبو دے درواز مفتی گور دی

کوشت نال ایں منصب بے کیتے گھر فیڈر تھے۔ بھل دی رائے اچ ہب لی کریں

یہے پانی دی مقدار انوی ہزار کوں گھٹ کر کیس پارہاں (1,000) ہزار کیوں کے کرپڑوںے۔ سنت ہزار دیہ اسماں خان تے چار ہزار تھیں تو نہ کیے۔ جوں

زینال پہنچی میں

گرگے دوسرا

اے گلک اصل ای ہاں کا لے پانی دی نہ اے چھمی سارا سال وابستی اے۔

ایں صتبیں جو کر ہے (قط) دے زمانے اسی وی نہیں سکدی۔ زینال وی سے اے

کرپڑی اے تے لوک پوں دیاں وی اتحاد و بھرپیدن۔ گھوٹے ایں گلک دی مغلان

تے مری (Maintenance) درج چھپڑیں۔ ٹھوں ایڈے پانی اچ تاروا

یہی اچھی ٹکے تے لوک مرے کوں ایں موزی مرض کن اوکے

گون۔

پوہ ما نہہر سے اُمُب

اموال

نامی اخباری صیغیں نال وی لوڑی کھوئی ہیں۔ نال جک موٹے کل تے فخر عالمگل
دلاجک پوتا کیلئہ ری لارکا کھڑا پھٹھاں ایڈے اسے ترست نہیں بھولو پہلوان
انتے انہاں دے نتے نہ را فواں دی تصویر یونہی سے اسی اوپنچک بنتھک راز اتنی وجہا
سکھا تے رکھی کھڑکن کھپوں ایں کندھ دے دھواؤکی پی جک پچھر کی پیٹھ کھو آیا
سریندے نال جک پیور میختے چکھے بچھے نال یونگا کہ بزرگ نہ ان ہمرے
کراہ عیاش کرچا کھڑا پھر پیدے گھاٹ دے چھوٹے ونگوں اپنے اگر دوں پاکھل ل
تعزیز چپ چپ مسل مال اونہے دا کہیں کوں وی نہیں پیٹے۔۔۔ اکوں دیگل
گھوٹو، آکھن دی لالے ٹوں سو اکھیں کوں دی خرائت نہیں حصیدہ کی۔ چھپری دے نال
خالی جھاتے، اسے کرت دے اوڑا روپے کوئ دن جیرے نے زنگھوں
چک دیجھے نال قریب پوچھن، سر نگک، پھٹھیں دیصل، رسیں گھنٹے نے لوھ صرفے
منجھی تھوڑا ہمکر کیتے دا کھر اسے بی غور دے نال نور حصے تے پورہ پیشہ را کھب دی
ایں سیپھی دا چھلے پندرھاں دیہے سالاں توں روزاں بھتی۔ ذا کسر اکوں اوندے ہوئی
چک دیجھے فرما پیدھ کرت دا سے سارا سامان تاں موجو دھارا کلکب رکھا تھیں ویں
موجو دھارا۔ اپنی بولیں چیہل ناکر دے گک ویچ کر کی۔

”لکب کچھ اے؟“

”ایہوا جو دلماز احمد اپنی ذا کوڑ دے مہمان طور پھلی دفعت کلب نال روشناس
تمھیا۔“ اسے وی آپنے دوست ہو۔ ذا کسر لے نال اپنی راقارف کرویدیں
اکھیا تے ایڈے نال لوکا لے پھٹھی توں اپنی اکھ پھٹھی پوول وی اپنی کوں
ایویں گدرا پھیجیں کہ اکھیں اؤندے نال چھوٹی کھوی ہووے۔

خراج دھر اب کلب دے اپنے رامدیاں دیں کندھاں کھٹاؤں وی خالی نہ ھٹ
ہر پلے تو پیال ویپیال رنیب آپیں رنال دے رسنگک پوئیں نال ہک اور کندھ کھ

جگہ یہ ہمیں مھڑاہ بھر کے ۔۔۔ ”ھا آ ۔۔۔ ھا“ لکھتی تھے نال ۱۵

”پرانے ۔۔۔ خاندانی“

خاندانی رے افظتے لالے اجنبی گوں والا کد دفعہ فورنال پڑھاتے آکھیں

”سکوں تاں پیلے یہی شک ہے“

”امہاں کوں آ پساؤ“ کلب دے گوں دی کہانی لالے ڈاکٹر غوری دے نونہہ
تھ پائی تے ایندے نال ۱۵ کی او اجنبی ولوں چوپیں پورے واپورا مطہن تھیں گیا

حکیمانہ نسخے لالے دامن پسند مقصوں حکمن پُر نویں آوف وہنی آ لئوں او وامہ پُروا

مردی نام روی شوگر وغیرہ دے نئے داضر در پکھے ھا۔ تحال ۱۵ بر فی تے بدمال تے

پستے دا پر اچھر کنیدیں لالے ابھی اگوں اپنی ایں مجبوڑی دا اعتراف کیتا۔

”اساں وی پیش کریسوں ۔۔۔ چک ۱۵“

”تالی دے پائی والاسر میساں وی کیا دا کر سیوچوں ۱۵ جو پائی آوے اکھ ۱۵ چوں

۔۔۔ لکھ پختھاڑا ابے ایہ پڑھا سے چیزو ہووو“ ۱۵ گھیں ای شاہر دیاں ۱۵ وی تاں
بچوں سوپیاں“

اجنبی دی چکھے ۱۵ بھانویں جو کوئی شرارست نہ ہے ۱۵ وی لالے اپنی اکلوتی اکھوٹ
کھی گیا۔ اول ڈینے لالے نویں آون آیاں وی نباٹن پنڈ نال غاطر کیتی، بر فی پیش نہ
کرنٹ دی بچا بھی گوں والی ۱۵ بھیڑکی اداھ۔ اول چوپیں ہو نہہ ویچ کا جوڑی
چی گھنی پنیریں بھٹی اٹن سٹی کر کوئی ھوئی۔

”اوے ۔۔۔ لالا بختے بھوڑھ پاروی تھارہیا۔ وہ
وہ سے باد ورزش ٹوں تو پتا بھن ۔۔۔ لالا بختے بھوڑھ پاروی تھارہیا۔ وہ

آہستہ آہستہ کلب دالے دے گھوڑے گودام آتے پھاٹ بناوٹ دی فکیری ویچ پرہیں
اجنبی دی چکھے ۱۵ بھانویں جو کوئی شرارست نہ ہے ۱۵ وی لالے اپنی اکھوٹ
کھی گیا۔ اول ڈینے لالے نویں آون آیاں وی نباٹن پنڈ نال غاطر کیتی، بر فی پیش نہ
کرنٹ دی بچا بھی گوں والی ۱۵ بھیڑکی اداھ۔ اول چوپیں ہو نہہ ویچ کا جوڑی
چی گھنی پنیریں بھٹی اٹن سٹی کر کوئی ھوئی۔

”اے نسخے وی جاندن“

”کھلے وقٹ باد دا کٹر اپنے پوہنچا یہیں تھاں ویچ چیوں ہندا وار رکھ کے اپنی چکھے
پھوٹوں چکھی ماری ۱۵۔ قلا در قلا راپیاں باریاں بارے مکھ نو باں دے گھنیاں
توں وی پچھوڑاں کوئی بھی نہیں ڈیندا۔ اجنبی اپنایر چاہ کے اینویں اتاں تیں ایں
ماری گوں پڑھا، اکوں پرے کنوں راجھستانی گالی پچھریاں دی چیوں اپنیں گھیں پی

اولاں ہر یہی کوئی کوئی نہیں۔
”سکوں نہیں پہ جیو دھونو جواہ بھیج لے را علمی دانہمار کیتا تے نال ہی
اکھیں ”ایبے گول بھل علم ہے۔۔۔“ حاں چیدہ سے اسکوں نہیں تھاں تھاں مل دیں،

”وہ چھوڑ اکٹروں،
”اسے ہاں لے کے را، انہاں نال کھیڑا رہے کے“

مودے۔
”اے نہیں ڈھاندی“

لاے جبی دی گھنٹی ٹوں ہاری دے بوسیدھوں دا لندرازہ لایا تے اکھیں
”پنجاں ہاں انہاں کو ترائیں گوں تھیں گھنیں“

”کلبے ہاں گل دی گا لھو۔۔۔ جیو دھوڑو“
”کلبے ہاں گل دی گا لھو۔۔۔ جیو دھوڑو“

”کیوں؟“

ایندے نال ہوی لالہ سپھائی راتھاں تلی تے چاہے کے اٹھی کھرا تھیا، ”ویدے نہیں
۔۔۔ ذکاں اپنی نال ہو باہو۔۔۔ ساوے چیزو۔۔۔ اے جھوٹا ہاں اپنیا
کلبے ہاں اسے بلائی ہے پینے۔۔۔ آہون اکھیں تے جھاں پڑھ دیہی
جع۔۔۔ ”اضبی امکن سادی ملیندی پُریکے کے لالے دننا حصھے کھتھی اتے فر پیلا
امکنے قدم صلیں پاہر دا دروازہ پیہے ہوئیں جو پیہے رائی، ”ایمکن بان پوہل جنورو
اٹھی چکار دی پیٹھی تاں میں آپ پیٹھی عے ایمان نال۔۔۔“

”ڈو لھے میں دی پیٹھی تاں میں آپ پیٹھی عے ایمان نال۔۔۔“

لے چیزیں کھل آپ دی آپ شروع کیتیں اونوں دے رائی پیش کیوں جو گبوں خنڈیں
اٹے سکھاں رے قتل عالم دا کوئی سپنڈھنی پیا جوڑا۔

”نواب ساحب نال کھل جو کمرے تکیدہ اے اور پیر ابا۔۔۔“ تے نال ہی کناب
گلوں پھٹکائیں

”تو باب تر باب۔۔۔ سادی کھجور ہے کا لیا گوں،“

”ایبے گول بھل علم ہے۔۔۔“

”اوک کن ہے اپنیں ستمباد وی من۔۔۔ ایمان نال۔۔۔“
اضبی پوری دفعا لے نال اوندے فاولدے دی دکان تے لیں۔۔۔ گھیاں نال چکدی
”بھڑ دیاں گھیاں۔۔۔ اب اپنیا شاہی پہلوان جو حا۔۔۔ شاہی تو شے خانے دے
پیچر کھٹکا تریں تریں تریں دی لایہری کی تھی چینہ سے پلوات ہوئی اسی تے اور زنش

کر دیہے ماسے۔۔۔ اضبی لالے دی تاریخ بارے گھنٹوں چوں پھیپھی ”ھن

توں نہ ہے۔ ایک دران باکل لے دے اسکل جو نا بھرا کنال کوں تھلا کے گدی
تے سرخا چا بکامن تھے، شا کے ہائے سا ۔ ۔ ۔ ۔ ۔

کہیں کوں دیکھا تو اور دے پیسے بکر ہے اپنے سوہنے ائمہ نبیوں
”پاہ رہیں درج چیدرو ہو دیئی ملائی۔۔۔ میاں تال ٹک کیا لے رہا گیے“

کہیں کوں دیکھا تو اور دے پیسے بکر ہے اپنے سوہنے ائمہ نبیوں
”پاہ رہیں درج چیدرو ہو دیئی ملائی۔۔۔ میاں تال ٹک کیا لے رہا گیے“

سے نہ اترے۔ یہ درود مارٹن اپیچے ہر دو سے کھداوں پر اپنے اہم و دار
قیامتے ہیں کہا کے بُکارہ ماڑ بارے کئی دعوت دینی الگھد سے۔ اپنی
والوں اور ندی جھیک مخفی بکھل طورے تشمیحی کئی بھی۔ اتنے لکب رادوازہ پری ہوئیں

وے مٹا لے ۔ حق۔ لیں شنی کوں پچھوپا ہیا جو دے
دے ریت تے ٹیکیوں یا کوں۔

"کلب دا سے سارا سماں چمارے بھرا ہو رہا ہے"

دیا مہروں آپ کمن آیا ہم کرکے نہیں۔ پھر وہیں آپ کیسے ایں تعلق رکھتے؟

بیان می‌کند که راپر این را دیگر نمی‌داند،

وہ پھر داکٹر پول نے ۔۔۔ دل کیوں لا لے چکیں ہے اپنی دے فریں رکھ

توں تاکہیں جی ٹا۔۔۔ کوں نہیں۔

بازگشتنی عزیز و مل زاده

الاتفاق بين دينه وبين حكمه ملائكة -

لَا لِيَعْلُمُنِي كُلُّ مُؤْمِنٍ إِذَا
أَتَاهُ الْحُكْمُ وَإِذَا
أُخْرِجَ مِنَ الْمَسْجِدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بے شناختی میں ایک عادل وقیع بصری بردن سے ہوئے۔

سے ملے اور اپنے بھائی کو پہنچانے والے سرکاری ادارے کے
مکانات پر پولیس کا ڈینگ کرنے والے افسوسیں۔

بُرْجِيَّا جاؤں دے بھروساں دے احاطہ ان بھتی مارے احتجاز اُنچیں بُرچوں

پڑے تے آئے رہ دی چھینک لعنت نہیں،
اے بنتی اوند اقول قصائی ٹوں علاره نایں وانگوں اوندی زبان گوئی دی ہو ڈیلے
ذی کی خان۔ ذی کی خان آہے ھن، اویشان ایمی سرائیکی آئیر اروپی ٹوں نہیں
تے آحمدے ھن۔

”میچے تو تم سے ماں کی نوائی اے“

جھوں اوندائل وی ”بیہاری“ پک گیا ٹاوے صاحب اے ھاتاں گھیں دی

تی تے تراے ھل ریل اتے پورا نے کیاں لا چیاں دے ضرور کے جاؤ کس غوری
بارے جھوڑا ٹاوے صاحب تے لالے رامیرک ٹک کلاں فیصل، نواب صاحب دا
اسے ڈیل ماجھو گلے لالتوں انہاں تے بُری نظر کھدے سے ہر ہمیاں اول اکھر غوری
توں ڈھیڑو چھوپی پاہوے ھا کلب راجھوں صاف سخرا کوئی انہاں کیئے چھوٹے حا۔

ڈاکٹر نوروز دا گیرھا سارے ایں کوں مر جو ہے ہن پوکار توں ودھتاڑ
انہاں ہوں ذی کی خان کے یہاں جیہڑا پیلس وچ ھاتاں کا نیشنل پسارے اوکوں
وپیہ دی چوپ ایمی پٹھی کھلی کھدانا تے گھٹ توں گھٹ سادی دی بوئی باسی
اووندے ورزہ ہمول ھی۔

آنہاں ٹوں علارہ چوبب العروف ”بیہاری“ تے ”ڈیاڑی باری“ دی گلب دے
باتا چھوڑھلے صلاح کارھن نواب ریس الدولہ چھپر سے لالے ھاں ایں گلب دے ڈیاڑی
تے بُنی رکن ھن) ٹوں علارو چک اور ھر کریں تے پوراے داش و روی افتاب فیں
تھیڈن چھوٹ گلاں نوست، گلاں نوست کر ڈینے اتھاں آن یکھدے ھن۔ انہاں
وچیل چک دے گیرھارے اوندی کن پچھوں ”آدم ہمہوں“ نہیں دے۔
”بے بائی، اپنے روزے گھر پھر دے اکشنافات ۷ چوں اے وی پسایا جو مہما
ھن۔ ڈیاڑی بارھاں نواب صاحب دی فرماش تے انہاں گوں اپنے یکے یکے
چھپکی توں پورے اوندھپنہ پھپکی کوں تے باقی بُریہ اوندھے ڈیکھ بُریہ دی
بُولے پھپکا کے تری دی کر دیکھا ھا پھر ہم دی تری تاچی ٹوں ٹھنی ٹھنی چھپ
ھن۔ انہاں کا مریڈاں ٹوں نواب صاحب دی جان ونیدی ہی۔ انہاں گوں
آپنے سرتوں لال ٹوکی ٹوکی لہیڈا انہاں کوں آھن کھیں دی ٹھنی ٹھنی ٹھنی
ریٹھی پیرے پاٹوں چوپی چھپری دی انہاں گوں چھپن ٹوں ہی۔
ڈیہرے سیکن جے اوکب دی جو ھوڑے ھاتاں فوراً، انھی کھڑا تھیوے ھاتے کلب
وے کہیں ہا معلوم پھر دوازے چوں اپنی باری دارخ کرے ھا ”بیہاری“
قصائی ھاتا ہی بارا، تے ھال اونتی گوشت دی کاں ٹھنی اوندھے ٹھیل، چے پونی

انہاں دے فی ہمی پوری ریاست دی اوندھا کوئی جوڑنا ہی ”ہووے قصائی“
انہاں رازداری یعنی بیٹے قصائی اے دی انہاں بارے پسایا جو ٹوں

نے سال دا یاں ابھی ابھی۔ ابھی ابھی کر پیدا رائے ہل آکے پھوپھیاں کیا۔

ابو زيد ابی عبد الله علیہ السلام

کے لیے ذرا اکھدا کے بخوبی ہل اگوں آپ کنوں شرمند کے انہیں کیا ہے اپنی مدد نال

آفیں۔ پھر صاحب مل نہیں ہے جن میں جو دوستیں تھیں اس کا دل باریں دے

دیوبندیہ کے نال یک رامے دیپوں لالہ اپنی ہوں کہ کردے

ساخته می‌باشد اگر بتوانیم توں بنگیده ایندے نال بوجا کر که چیزی
کو در حال نمایندگی باشند می‌باید رفعیه ایں کرے ویکن پذیر این

کیا پڑھے جو جگہ اسے تو جنمیں مارنے کرے۔ کرے وہی رہائی فرنچ دیکھ کر کوئی وی شئی نہیں۔ لالے فریز داروازہ چلیں تاں کھوپیں تاں اپنی

مسنون

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

جنہیں مرے پا رہے تاں میری محمدی بیکری کرتی انکاروں کے سارے اپنے نور حاضر
کھلائے کر پیدا فوندیں تکلیف تاں اکوں پیکیں جو روز خوبین کرے باوجو

دے نویں دے وی ہر سے پچھن۔ اُبھاں نال لے فریزروں لا کر بیدری
لہیں جیساں رازداری روچ آکھی۔

خیل ہال ۔۔۔ لالہ روی۔ اسم اللہ حاملیں نو زیر وحی خودی ہو جیں مدد اور ان بک چیزیں

نہ بہت رکھی تاں پورے دل کھاؤں دل دی اداز پی آندی سی اے وہرے چھپدیں

بیہن ایں دوران انوں بہانوں والے اپنی کوں کلب کیجئیں ایں۔

شہاروں لئے گھویں، تے تالے یونی چلپی ترائے دنیہ تسلک کے حسیے ہی با

کھدیں۔ اپنی لے نال کرے درے باروں آتاں ساوائی چھپدیں ہی۔

مال کراس جیو مڑو، تے تالے یونی اپنی کوں پورے مرڑیوں کی دچلا تاں چاہے کے

کروٹی اپنے سچے دی سخن بکھانی بکھانی حکت درے تالے تالے اٹھنی بیڑے

پیلے پیدا ناس تالے ہی۔

کوئی شے چویں چوندیں راہندی وہرے لیے پیشیں گدا، تے فوراً چالاں کے

چھپوں گھم فتایا۔ اللہ چلتے ہو بہانوں بیوں شہپریں آچے لے ترے

مال لالے دا کر تبیجا کتھا تھی چھے ایدا بھر اندراہ اپنی کوں فریج بیچے کھی

چکیا خا پیر خضاب دی وی لالے دے اس بیویں ہائی چویں غضاب لائی

بیٹھوں تھاں چھڑو۔۔۔ بیوہاںویں تالے ہباڑی مرضی ہجھوڑو، تے تالے

اکھیں اکھیں تھاں چھڑو۔۔۔ بیوہاںویں تالے ہباڑی ذلیح دے پاہوں اے کھے۔ کھاناں

کرناںویں سیلے دا چکا کلب دیاں کندھاں پہا اکہ ماڑی چھوں پیں کہیں ماڑی دیں

چھڑی تے بہ پھیا ہی۔ اپنی تھوڑا تو قب کیا تے لالے کنوں وی زھر رازداری،

چھڑی تے بہ پھیا ہی۔ اپنی تھوڑا تو قب کیا تے لالے کنوں وی زھر رازداری،

"چھوڑو۔۔۔ چھوڑو" "چھوڑو۔۔۔ چھوڑو"

"پاہن ویچی نہیے چھوڑو،

"اپنے چوتے یوں کوئی ساری ریاست بیکس تھا پی دعاں"

وقل بھدرے اسدارے تالے دوہی بھیں تے تھوڑا سوچ کے یاد کے آھیں۔

اسے چھڑاں، "کوہراںوالے کوہا کوہا کوشت دی دکان، ویڈیکیں کائی دے سائیں

نشاںیں اپنا کھارہ ہوندا جا"

اللے بہانویں جو شی آپ بہاںیں وی نہیں کوہی پورے گل نہ تھن وی چھوڑا کے پڑ

عج بوضیں اکھیں سرے نال سکھار کے لکھ اس۔ ذی کی خان بائی خیر کے

"سکھاری بیوی دی جان چھوڑو،

فلمصر

مغارخان

کر پڑی آں" "پوسالاں کن" "سیکل کائی وچ مینڈا بوجا
سال" سیکل کوچیں ویکی پکبے نال ترپا" قصیل تارف تھی گیہے تھیں
سال" چھسیں چھسیں ویکی پکبے نال ترپا" قصیل تارف تھی گیہے تھیں
چھسیں ویچ ایہو پہنچ جو اسماں توں زمیں نہ ہوں آئے۔ سامان شہان چھرو
کے والے متھے ہال پڑاں گیے تکنی ہال چھوڑ کیتی" ہوں ہوئے گیں کن
ٹکاف چاہوکی پیالے لیں سکدے ہو۔ "چھوڑوی وضی داری دے ایں اندر
عیج آکھی کن ودھ مٹھاں ہی۔ اوندے زمیں ویچ فوراً کوئی جواب نا آیا۔ اوندے
جپے رہوں توں بصڑوہاں ہک پے گوں اللہ طافظ آکھی تے اوچ کن ہی کھڑ
کے۔

ولیکی ویچ پہنچیں چھوڑوی ٹکلی مورت تے پھیں ٹواں رلا کے اوس ٹھوں کیجا
ہال اکوں او بھانوں گی۔ ٹھنی اوندے مٹھا کھیں تے قدر چھوڑوکوں ٹھکن گی۔
ہو اوندے جو لوک نہ رہاں دے فرستے پک لئی تے پیکی لیکر دی کارنٹر تھی گی ہی۔
باقی مٹھاں داؤں ہیں ہزار اکی بولا۔ اوندے دیز میں دو تے خیال چھوڑ پڑے
لیے۔ ایں ایک گول نول چھوڑتے ہو افس تھوڑا خس تے اکھیں ٹیکدے
ہوئے موٹے ٹھیں۔ چھوٹے روک پھیلے ہاس۔ پھاکو چھوڑ پاپی ہی۔
اوں شیشے دے اپوں پوڑے گوں کراپا ہاں جو پیر دا منظر ذرا بھر پورتے وباۓ
ہال، پیکی بیٹت تے پیچی پک توکی مدنی تریتے پہ دے گوں والوں چھوٹے ٹکر کا
چھوڑا۔ اوس دل ویچ آکھیا" کھڑی مصیبت ویچ بھس گیاں، اگلی ماں ڈھنیں
ڈھیکس ڈیمکی پاوس پھوڑوں پاریوں تے پیل دی جھا عوئے دیں" اوس دل وی
چھوڑتے پیچ اکوں یاد آگئے تے ووت بس داسفر مینڈلک دی
ویچ ویچ سر کیوں نہیں خیر اللہ اللہ کر کے اول چھوڑ کن پچھے ہی گھدا
مشـاـں سـکـھـ دـیـوـ" چھوڑ جواب دیتا" مـلـاـن" "اـچـاـشـاـںـ کـلـےـ دـیـنـےـ اـوـ"
سـلـوـزـتـ نـالـ بـیـرـیـ کـنـ بـیـنـ کـبـ پـاـنـےـ سـفـرـ دـاـ پـوـرـاـ مـظـاـرـ اـنـدـےـ نـکـ وـیـقـ لـہـ آـیـاـ

کافی

تے اول کل تے آج گوں رالا میں کھمیر شرود کر دیتا..... "ھا" بس یونچ اوائی
سیٹ تے ہٹھی تے جہاز یونچ اے ہم ہیں ھئی "ھا" بس یونچ تال کوئی پیچ
نال گاہ وی نال تھی تھی وات وی ذہن اکوں کیوں سانجھی دواھا جہاز یونچ
پورے گھنڈی تھی گاہل دا ذائقہ اکوں پوچھا یکدیا یا ہا۔ بس یونچ اوس آپ
کوں میں یکل سٹوڈنٹ پوز کیپھا صارتے جہاز یونچ تھیں ایندھیں تال خاصاں
عشق قدری جھوکیں اندر عشق تال نویں لوکیں اندر
عشق تال ہر بڑیں
عشقی اسال ہیں سیں

عشق نہ تخت بہاروں ٹردا
عشق تال گھٹ بہاروں ٹردا
گھر توں گلیں تیں
اوخلال خیالاں یونچ دی پنڈڑی کوں بہر توں لھا کے کوڑی گول یونچ حاصل
توڑیں پچھوں تے ذھر کل اویندھا صا..... اؤں دریادو پیڑی تے اوندھ
پوردو..... پین دوستے ووت بس دو..... تے گوڑو خیالاں خیالاں ۱۰
تھی گوڑتے یونچ دا کھیر اکر بیدے کر بیدے اکوں ھوش یونچ دا بندھو
جہاز تے بس دی کارانتنگی گئے۔

عشق جولا ہیاں تالی سایاں عشق نہیاں یافی سایاں
تالی یافی بجھیں
عشق اسال ہیں سیں

سنڌ ساگر نال ہمشار

آشورا

لورچی - - - - 1

دیزا خنی میرا سیدا
کول دیزا ٹھے میرا خانچے

سنڌ - - - - 1

اپنی دیزا ڈر سبجل اپنی ریلی تھی کچے میں
میلے تھیں کیے میں اپنی دیزا بھتھ سبجل اپنی
اپنی پل اپنیں پالے ٹھے کچے میں، پہل اندو شیں
پوئے کھمل اپنے ڈل ٹھکڑا، اپنی نال اپنی
چوپیں کھلی تھی کے پچھی اکے پھار ڈھکل وی
ہر ساہ احمد حیدرے ذکر دا ہے مہنگا سندھ سائیں
گھری لحدن، الہام وی ہے، حیدر نام روی -
بوئے بندے واگون ایها پہب تیڈی پنچیں احمد سے نیں

سنڌ - - - - 2

اپنی نال دریا پتھ دریا نہیں، سست دریا نہیں
عل اپنے نو سو دریا کر، کہیں جنم رچھوں
کہ جنم وی نہیں بڑھ جنم وی نہیں دھول اپنے وی
کہ اپنے ہال دوام وی اے، سپرے نام وی اس
ہوا چولا ہے حیدرے ناونی دا ڈل اپنے رفع

سندھ - ۳ - - -

بھی پڑھی تھل لیکھ میں ، ناں ڈک اپنے
کھوں تھل بچے نہیں یاد پیندا چن بنس اپنے
کیاں جائے ہے کہیں نہرے وچوں کہیں تھل وچوں
کہیں ٹیک وچوں کہیں چھیت وچوں ہنگاں جائے ہے
کہیں ٹکری وچوں کہیں بچوں وچوں کہیں ہریں یاد پیندا
کچھ کیت کھل ، بہیں کچھ کھل ، کہیں مریں وچوں
کچھ یعنی وچوں ، کہیں بچوں وچوں ، کہیں مریں وچوں
کچھ کیت کھل ، بہیں کچھ کھل چھیل رے
کی چنم کنوں جھیری نال اپنے آندی نوحدی اے
خوشی پسھ دے نال سویں کھل ، نہیں یاد پیندا
راہ نال اپنے بھئی لیت وچوں ہنگاں جائے ہے
اسک نال چھے نال ملا جھل دے ، سوہنل سندھ سائیں
تھیں یاد ہوئی تھوپیں وچوں ، سلواں جائے ہے

سندھ - ۴ - - -

بھی خھر ، کر نال اپنے دل پانی دا
کھیں یعنی دیاں کر نال اپنے ، تھاں یاد پورے
کہیں جگ کھل مو جوگاں دی جھیں نال اپنے
ہم سلیاں د گھیا میں کھل ، نہیں یاد پیندا
نہیں یاد پیندا ، بھی جبند کھل نہیں یاد پیندا
کھل جائے دی بھی دیں کھل ، نہیں یاد پیندا

سندھ--5

بُلھی سندھ سائیں جاگ اپنی گھائی نندر وچوں
سراوا سارک پورے پندر پچوں چیوں جاپدا ہے
بُلھی محل ہووے اممان تئیں، رے واٹکال دے
رے واٹکال دے اکھیں تار ہووون اسان تئیں
ایں بھان تئیں یہنہ اپنے دی اوھاڑاڑا ہووے
اوھا ٹھوک ہووے شوہ اپنے دی اول بھان تئیں
بھوں فانی اپنے ہووون دے إمکان تئیں
چیوں دل آکے انویں ٹھمل پیوں ہوہنال بندھ سائیں
ہووے دھن کوئی جان اپنی وا تیئے صدق پچوں

0321-5073176

بُلھی

03215363825

موزون

اہ کیتھیں ہے میں میر جاہل اپنے (میر بوسے، میر بیوی)
کو ملائے نہ تھے) میرے جان نے (بیویں، بیوی)
میرا، پیار، سکر (جی بیوی کو ستر کیا ہے)
ایک بندھ بیٹھری جیا جوں اچھے بیوی کو ستر کیا ہے
میری بھڑڑی، دوا طارو، بیان، نہیں تھے وہ میرا
جیسا رہنے والے کوئی نہیں کوئی نہیں
باموں انسانی ایام کے بعد میرا نے ایک ایسا میر
چھوڑ دیا۔ اس بندھ ستر جی بیوی (Ecology)
اچھے بھڑڑی کی کوئی نہیں تھے میرے میں ہے
کہ میرے سے کوئی بارہ کوئی نہیں تھا۔ میرا کے
دھریاں میں میرا میرا کے
میکے کوئی بھڑڑی کوئی نہیں ہے میرا 21۔ میرے
میرے بھڑڑی کوئی نہیں ہے میرے بھڑڑی کوئی نہیں ہے
میرے بھڑڑی کوئی نہیں ہے میرے بھڑڑی کوئی نہیں ہے
میرے بھڑڑی کوئی نہیں ہے میرے بھڑڑی کوئی نہیں ہے
میرے بھڑڑی کوئی نہیں ہے میرے بھڑڑی کوئی نہیں ہے